

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ**

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΡΙΘ. 7
ΑΠΟ ΤΟ ΥΠ' ΑΡΙΘ.2/2021 ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ**

Θέμα: Δημοσίευση άρθρου ως στήριξη σε κάθε θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας.

Στη Λάρισα, σήμερα 25η του μηνός Μαρτίου, του έτους 2021, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.00 μ.μ. το Δημοτικό Συμβούλιο Νεολαίας του Δήμου Λαρισαίων συνήλθε σε συνεδρίαση, ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 36451/19-03-2021 πρόσκληση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Νεολαίας Δήμου Λαρισαίων.

Ήταν δε παρόντες από τα μέλη οι κ.κ.: 1) Κατρανάς Γεώργιος ως Πρόεδρος, 2) Αθανασιάς Γεώργιος, 3) Βαρβαρέσσος Θεοφάνης, 4) Γιάγκα Ανθή – Σωτηρία, 5) Γκούμα Μαρία, 5) Γκουσγκούνη Αικατερίνη, 6) Γουγούλα Θεολογία, 7) Δαδιώτης Αναστάσιος, 8) Δημοβέλης Ελευθέριος, 9) Ζαρίδης Μιχαήλ, 10) Ζαχαρία Εύη, 11) Καράμπελα Μαρκέλλα, 12) Καούνα Τριανταφυλλιά, 13) Καφαλή Μάγδα, 14) Κουτσολέλος Δημήτριος, 15) Κωστούλης Απόστολος – Μάρκος, 16) Λαγός Ευστάθιος, 17) Λαδόπουλος Δημήτριος – Αλέξανδρος, 18) Λάζος Ευάγγελος, 19) Μαϊμάρης Δημήτριος, 20) Νικούλη Ελευθερία, 21) Παππιάς Ευάγγελος, 22) Ρεμπάπης Ευάγγελος, 23) Ρεντοπούλου Κωνσταντία – Αρετή, 24) Σαμαράς Αθανάσιος, 25) Σκάρπου Χριστίνα, 26) Στεργίου Έλλη, 27) Τσαμετη Αγγελική, 28) Τσιαντού Κυριακή – Μαρία, 29) Τσιουμάνης Γεώργιος, 30) Χαρούλη Μυρτώ, 31) Χατιλάρης Παύλος

και δεν προσήλθαν οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ.κ.: 1) Majd Aldin, 2) Αναστασίου Λάμπρος, 3) Αντωνούλης Αγαμέμνων, 4) Αποστόλου Κωνσταντίνος, 5) Αργύρης Παναγιώτης, 6) Γιούτας Δημήτριος, 7) Δημόπουλος Δημήτριος, 8) Καρανίκας Γεώργιος, 9) Κρεμαστάς Αθανάσιος, 10) Μαγουλιώτης Δημήτριος, 11) Μουλάς Πασχάλης, 12) Μπέτσος Νικόλαος, 13) Νασιόπουλος Ευάγγελος, 14) Παπαλάμπρος Αντώνιος, 15) Στεφοπούλου Σωτηρία, 16) Τσιαμούρας Δημήτριος, 17) Τσούτσας Άγγελος – Μιχαήλ, 18) Φλώρος Γεώργιος, 19) Χαλβαντζάρα Στυλιανή, 20) Χαμονικολάου Μαρία, 21) Χατζής Αναστάσιος, 22) Ψαριανός Αλέξανδρος.

Θέμα: Δημοσίευση άρθρου ως στήριξη σε κάθε θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας.

Το Δημοτικό Συμβούλιο Νεολαίας προέβη σε συζήτηση που αφορούσε την πρόταση: “Δημοσίευση άρθρου ως στήριξη σε κάθε θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας.”. Έλαβε υπόψη την εισήγηση του κ. Κωστούλη Απόστολου - Μάρκου, Συντονιστή της Επιτροπής Δημοκρατίας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία είχε ως εξής:

Πρόταση δημοσίευσης: Λόγω της έκτασης του παρακάτω κειμένου, προτείνεται η αναλυτική ανάρτηση του σε εφημερίδες και ιστοσελίδες, ενώ για τη σελίδα του ΔΣΝ στο Facebook, ένας συνοπτικός πρόλογος, με το σκοπό και το περιεχόμενο του κειμένου, ακολουθούμενο από το καθαυτό κείμενο, τμηματικά, υπό μορφή εικόνων και όχι ως συνεχές κείμενο.

Συνοπτικός πρόλογος: Ως ΔΣΝ, επιθυμούμε με το παρακάτω κείμενο να προβάλουμε ένα ζήτημα επίκαιρο, το οποίο ωστόσο στην πραγματικότητα είναι χρόνιο, αυτό της σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης. Το κίνημα “Me too” εκδηλώθηκε πια και στην Ελλάδα και είναι η αφορμή να μιλήσουμε ανοιχτά για τα σεξουαλικά αδικήματα, τις αιτίες και τις λύσεις τους. Το κείμενο αυτό πέρα από την τοποθέτησή μας αποτελεί και την στήριξή μας σε κάθε θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας.

Σημείωση: Στο κείμενο ενδέχεται να πραγματοποιηθούν ορισμένες συντακτικές τροποποιήσεις.

Επίσης, προτείνουμε τον παρακάτω πίνακα της ζωγράφου Αρτεμισία Τζεντιλένσκι, για να συνοδεύσει την σχετική ανάρτηση στα social media και στα sites .

Περίπου τέσσερα χρόνια πριν, τον Οκτώβρη του 2017, στην εφημερίδα New York Times ένα ρεπορτάζ για τον παραγωγό ταινιών Harvey Weinstein αποκαλύπτει το πλήθος των σεξουαλικών παρενοχλήσεων που επί δεκαετίες διέπραττε εκμεταλλεόμενος κυρίως την επαγγελματική του θέση. Μέσα σε λίγες ημέρες, γυναίκες που έζησαν τέτοιες παρενοχλήσεις από τον Weinstein κατάφεραν με ένα κάλεσμα να γεμίσουν το Twitter με το hashtag «Me too». Όποιος ή όποια είχε πέσει θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης ή κακοποίησης μπορούσε, χρησιμοποιώντας την φράση αυτή, να δηλώσει την κοινή με τους υπόλοιπους εμπειρία. Κι έτσι ένα μεγάλο κύμα αποκαλύψεων

σάρωσε την φαινομενική τελειότητα του Hollywood και της κοινωνίας συλλογικά που έως τότε σιωπούσε.

Στην χώρα μας το κίνημα του “Metoo” εκδηλώθηκε με κάποια χρόνια καθυστέρηση, το ίδιο όμως δυναμικά, όπως φαίνεται. Κι αυτή η συγκυρία μας δίνει την αφορμή να κάνουμε μια συζήτηση για τα σεξουαλικά αδικήματα, είτε πρόκειται για σεξουαλική κακοποίηση είτε για παρενόχληση, αλλά και την έμφυλη βία γενικότερα. Ως νεολαία, θέλουμε η συζήτηση αυτή να μην περιοριστεί σε λίγες, στείρες κουβέντες που αποτελούν παρά μόνο ένα ευχολόγιο αλλά μια ουσιαστική διαδικασία, ώστε να σκεφτούμε πραγματικά όλοι τι συνέβη, τι συμβαίνει και τι θα συμβεί στο μέλλον. Θέλουμε να μην παραμείνουμε στην απλή παρατήρηση του προβλήματος, αλλά να προχωρήσουμε στον έμπρακτο αγώνα για την εξάλειψη τέτοιων συμπεριφορών.

Το κίνημα του «Metoo» δεν αποκαλύπτει μια κατάσταση τωρινή, αλλά μια χρόνια προβληματική κοινωνική ισορροπία. Τα θύματα που αποφασίζουν να μιλήσουν ανοιχτά για την δική τους εμπειρία αντιμετωπίζονται πολλές φορές με καχυποψία ή ακόμη και με εχθρικότητα και αποδοκιμασία. Το ερώτημα που κυριαρχεί και που πολλοί τους απευθύνουν είναι: “Γιατί μίλησες τώρα;”. Κι είναι ένα ερώτημα που πραγματικά τρομάζει. Η πλειοψηφία του κόσμου δεν ρωτά το θύμα πώς νιώθει, πώς ένιωθε τότε, πώς κατάφερε να επιβιώσει αλλά γιατί αποφάσισε να αποκαλύψει την παρενόχληση ή την κακοποίηση τώρα, χρόνια μετά, ακόμη πράγματι και σε χρόνο που το αδίκημα που τελέστηκε έχει παραγραφεί σύμφωνα με τις ποινικές διατάξεις.

Το θύμα που τότε φοβήθηκε, που απειλήθηκε η ζωή του, που αναγκάστηκε να επιλέξει ανάμεσα στην δουλειά και στην επιβίωση και στην καταγγελία που θα έφερνε την ανεργία, που δίστασε, γιατί αφουγκράστηκε τον χλευασμό που θα δεχόταν από τον περίγυρο, που δεν είχε καμία πιθανόν στήριξη από το περιβάλλον του μάζεψε τα κομμάτια του και κατάφερε να μιλήσει τώρα, γιατί τώρα έχει την δύναμη να το κάνει. Το θύμα δεν φταίει ποτέ και οι ερωτήσεις που στοχεύουν στην υποβάθμιση των περιστατικών σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης θα έπρεπε να μην στέκονται καν στην δημόσια σφαίρα.

Επιπλέον, το θύμα έχει πολλές φορές να αντιμετωπίσει και τις κατηγορίες που του αποδίδονται, το λεγόμενο victim blaming. Η κοινωνία θέτει το θύμα στην θέση του ενόχου ή έστω του υπεύθυνου γι' αυτό που του συνέβη. Κι έτσι, έπειτα από κάθε δήθεν κατηγορηματική καταδίκη μιας παρενόχλησης ή μιας κακοποίησης, ακολουθεί ένα «αλλά». Φταίει ο βιαστής «αλλά κι αυτή, γιατί

γυρνούσε μόνη στο σπίτι;», φταίει ο εργοδότης «αλλά κι αυτή, γιατί φορούσε κοντή φούστα;», φταίει ο άντρας της που την χτύπησε «αλλά γυναίκα του είναι, δεν έπρεπε να του αντιμιλήσει» και τόσα ακόμη «αλλά» που μόνο στενοχώρια και θυμό μας προκαλούν.

Εξάλλου, πολλές φορές τα περιστατικά παρενόχλησης και κακοποίησης δεν γράφονται με μεγάλους, εντυπωσιακούς τίτλους στις εφημερίδες και στα sites. Η εμπειρία έχει αποδείξει πως συνήθως μένουν στο σκοτάδι και ακόμα πιο συχνά συμβαίνουν στην πραγματικότητα δίπλα μας. Στον δρόμο, στα ΜΜΕ, στους εργασιακούς χώρους, ακόμη και μέσα στο σπίτι, εκεί δηλαδή που θα περίμενε κάποιος να νιώθει ασφαλής, ενώ συχνά οι θύτες δεν είναι άγνωστοι προς το θύμα, αλλά πρόσωπα που το θύμα έχει στην καθημερινότητά του, τα συναναστρέφεται και πολλές φορές τα εμπιστεύεται, πρόσωπα που η γειτονιά θεωρεί ως «υπέρ άνω πάσης υποψίας». Με την σιωπή να μην βοηθάει ιδιαίτερα σ' αυτές τις συνθήκες οι παρενοχλήσεις και οι κακοποιήσεις γιγαντώνονται, διαγωνίζονται και ενίοτε ξεπλένονται ή δεν τους δίνεται καν η πρέπουσα σημασία με το επιχείρημα πως: «Τα περιστατικά είναι μεμονωμένα».

Μπορεί πραγματικά να μας πείσει ένα τέτοιο επιχείρημα; Απερίφραστα όχι. Η κουλτούρα που κληροδοτήθηκε από τις γενιές του παρελθόντος δεν ξεφεύγει από τις πατριαρχικές σχέσεις εξουσίας, τις στερεοτυπικές σεξιστικές πρακτικές, τον συντηρητισμό και τα δήθεν «αρσενικά παλαιάς κοπής» που στην γλώσσα πολλών δεν σημαίνουν τον άνδρα που σέβεται ουσιαστικά την γυναίκα αλλά τον «βαρύ» άνδρα που δεν σταματάει ακόμη και μπροστά στην άρνηση μιας γυναίκας και τελικά καταλήγει να την παρενοχλεί.

Αν αναλογιστούμε, επιπλέον, πως στο σχολείο ακόμη, στο έτος 2021, η σεξουαλική αγωγή δεν διδάσκεται με ουσιαστικό τρόπο, δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσουμε με ποιον τρόπο διαμορφώνεται εδώ και χρόνια η σεξουαλική συμπεριφορά των παιδιών και των εφήβων που αργότερα ως ενήλικες, ή και ήδη ως έφηβοι ακόμη, διαπράττουν σεξουαλικές παρενοχλήσεις, κακοποιήσεις και επιδίδονται στη βία. Οι σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων, μεταξύ των προσώπων, ομοφυλόφιλων ή ετεροφυλόφιλων, η έννοια της έμφυλης βίας, η έννοια της συναίνεσης στις σεξουαλικές πράξεις συχνά αποτελούν και για τους εφήβους και τους νέους ενήλικες ζητήματα απαγορευμένα, ταμπού.

Η πρόοδος, που σίγουρα δεν παρατηρείται στο κομμάτι της εκπαίδευσης, με αργούς ρυθμούς προχωρά στον χώρο της δικαιοσύνης. Το 2019 για πρώτη φορά στην Ελλάδα νομοθετήθηκε πως δεν είναι αναγκαία η ύπαρξη βίας για να τελεστεί βιασμός, αλλά αρκεί και η έλλειψη συναίνεσης εκ μέρους του θύματος. Το αυτονόητο δηλαδή βρήκε επιτέλους και την νομική πρόβλεψη που έπρεπε. Οι αντιρρήσεις γι' αυτήν την πρόβλεψη, ακόμη και δύο χρόνια μετά, συνεχίζουν να υπάρχουν. Κυρίως από πρόσωπα που θεωρούν πως η προσθήκη αυτή στο αδίκημα του βιασμού τους δημιουργεί προβλήματα στο φλερτ και στην ερωτική επικοινωνία, καθιστώντας κάθε συναναστροφή τους με το αντίθετο ή και το ίδιο φύλο εν δυνάμει κολάσιμη. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια πρόβλεψη που πιστεύουμε πως τελικά θα διαμορφώσει με τα χρόνια μια νέα κουλτούρα, την κουλτούρα του σεβασμού της επιθυμίας και της αυτοδιάθεσης του άλλου, γυναίκας ή άνδρα και την συνειδητοποίηση πως το «όχι σημαίνει όχι»..

Ακόμη, ήδη από το 2011, μια σημαντική εξέλιξη στον χώρο του δικαίου αποτελεί και η υπογραφή από την Ελλάδα της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, της Σύμβασης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Κανένα έως τότε νομικό κείμενο δεν έθετε κριτήρια που θα στόχευαν στην εξάλειψη της έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας, αλλά και της διαδικτυακής παρενόχλησης και ψηφιακής βίας.

Φυσικά, το ερώτημα που εύλογα δημιουργείται είναι κατά πόσο οι νομοθετικές αυτές εξελίξεις έχουν συνεισφέρει ή θα συνεισφέρουν στην αλλαγή, κυρίως, της νοοτροπίας και της κουλτούρας σχετικά με την σεξουαλική παρενόχληση και κακοποίηση και την έμφυλη βία.

Οι νομοθετικές αλλαγές χωρίς αμφιβολία παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο, ωστόσο πιστεύουμε βαθιά πως δεν αρκούν. Η παροχή της κατάλληλης εκπαίδευσης των αστυνομικών και δικαστικών αρχών, των υπεύθυνων δημόσιων λειτουργιών αλλά κυρίως η διαπαιδαγώγηση μέσα από το σχολείο μπορούν να ανατρέψουν όσα ζούμε μέχρι σήμερα. Ελπίζουμε πως με τον τρόπο αυτό η κουλτούρα του βιασμού, οι σεξιστικές πρακτικές και η ανοχή στις σεξουαλικές παρενοχλήσεις και κακοποιήσεις μπορούν να ξεριζωθούν από την ελληνική κοινωνία και πως οι ευάλωτες ομάδες, κυρίως οι γυναίκες και τα άτομα που ανήκουν στην ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, θα βρίσκουν κατ' αρχάς ανοιχτά αυτιά, άτομα που θα τους ακούσουν και δεν θα τους αποδοκιμάσουν.

Το κείμενο αυτό αποτελεί αφενός την τοποθέτησή μας για το κίνημα του «Με τοο» και τα σοβαρά ζητήματα που έφερε στο φως. Αφετέρου, την στήριξή μας σε κάθε άνθρωπο που έχει βιώσει σεξουαλική παρενόχληση ή βία και μια έκκληση σε όλους τους συμπολίτες μας για συμμετοχή στην εξάλειψη αυτών των φαινομένων. Η ενημέρωση και η κατανόηση, ακόμη κι αν δεν έχουμε ζήσει κάποιο περιστατικό παρενόχλησης ή κακοποίησης, θα μας κάνει πολίτες αληθινά αλληλέγγυους και χρήσιμους στην κοινωνία.

Τέλος, ας μην ξεχάσουμε πως κάθε θύμα μπορεί να αναζητήσει βοήθεια και υποστήριξη σε αρχές υπηρεσίες και οργανισμούς όπως ο Συνήγορος του Πολίτη, τα Συμβουλευτικά Κέντρα της Γενικής Γραμματείας Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων και στην ειδική γραμμή 15900, όπως και στο ελληνικό τμήμα της Διεθνούς Αμνηστίας Ελλάδας.

Κατόπιν, ο λόγος δόθηκε στην κ. Γιάγκα Ανθή – Σωτηρία, μέλος της Επιτροπής Δημοκρατίας & Δικαιωμάτων, η οποία τόνισε την ανάγκη τοποθέτησης των νέων απέναντι στο φαινόμενο και παράλληλα την σπουδαιότητα δημοσιοποίησης των τηλεφώνων επικοινωνίας με τα διάφορα κέντρα υποστήριξης των ανθρώπων που έχουν υποστεί οποιαδήποτε μορφή βίας.

Επίσης, ο κ. Παππάς Ευάγγελος πρότεινε το κείμενο να κυκλοφορήσει και αποσπασματικά με την συνοδεία εικόνων προκειμένου να είναι πιο εύκολο να διαβαστεί από το κοινό.

Τέλος, ακούστηκαν προτάσεις για δημοσίευση αφίσας στην οποία θα περιλαμβάνονταν τηλέφωνα κέντρων υποστήριξης αλλά προτάθηκε και συνεργασία με την Επιτροπή Ισότητας Δήμου Λαρισαίων σε επόμενη φάση.

Επομένως, το Δημοτικό Συμβούλιο Νεολαίας

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

την δημοσιοποίηση του παραπάνω κειμένου, αφού γίνουν συντακτικές αλλαγές και η δημοσίευσή του περιληπτικά και αποσπασματικά συνοδευόμενο από σχετικές εικόνες.

Το παρόν συντάχθηκε αναγνώσθηκε και αφού βεβαιώθηκε υπογράφεται όπως παρακάτω.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΑΤΡΑΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΤΣΙΑΝΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ - ΜΑΡΙΑ